

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 34

V Gorici, v petek 29. aprila 1927.

Leto X.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Riv-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 309.

Kakršne družine, tak narod.

Pogled v vsakdanje življenje nam kaže, da družinsko življenje hira. Vemo pa tudi iz usodnih knjig, ki nam jih pišejo statistike o uspevanju družin, da se čedalje manjša naš naravni prirastek, to je razlika med rodovitnostjo in umrljivostjo, in da se bližamo onim narodom, kjer včasih že dosega število smrtnih primerov število rojstev, da torej nazadujemo in se bližamo umiranju. Zadeva je torej vsekakor pešča.

Narod, ki je naravna družba, sestoji iz družin. Družine so naravne enote, prvine, korenike, ki dajo družbi naraščaj in tvorijo življenjsko moč. Kakršne družine, tak narod.

Hude se zunanje nepravilike, ki osvirajo družinsko življenje v znatni meri. Siromaštvo raznih oblik, prej primeroma redko, se je silno splošilo in zajelo kar cele stanove. Stanovanjska beda, draginja življenjskih potrebščin, nezadostne plače in mezde, povečana bolehalost in druge stiske ogražajo čedalje bolj obstoj nešteti družin in ovirajo nastajanje novih. Zgodovina, ki je in ostane učiteljica življenja, nam pripoveduje o narodih, ki so živeli dolga stoletja v najhujših zunanjih stiskah, a so se ohranili in celo namnožili. Irci, Poljaki in balkanski Slovani so nam sijajne priče, da se narodi ne dajo iztrebiti, ako je njihovo družinsko življenje zdravo.

Naše družine propadajo pa vedno bolj tudi iz notranjih vzrokov. Neka lahkomišelnost in razbrzdanost se je razpasla med nami. Koliko bede in gorja nastaja iz lahkomišelnega življenja izven zakona in v njem, nam pričajo težke kuge, ki se širijo med nami, visoko število nezakonskih otrok, vedno večje število nesrečnih družin, ustanovljenih brez zadostnih pogojev za obstoj s številnimi otroki, ki zamirajo v nežni dobi, a preostali so bolehnii, manj sposobni za trdo življenje. Polno cvetja, a malo sadja in še to je črno ter odpada.

Za obnovo družinskega življenja je potrebna obnova vsega našega mišljenja in delovanja v duhu krščanskih načel. Vse naše politično, gospodarsko in prosvetno delo mora prav posebno upoštevati, pospeševati družinske zadeve.

Obnova družinskega življenja je za nas Slovence vprašanje narodnega obstoja. Noben narod ni utrpel zaradi vojnih in povojnih dogodkov primeroma tako ogromnih izgub kakor naš mali narodič. Svetovna vihara nam je strahovito sklestila in razklala naše skromno narodno drevesce. Ako hočemo, da si to ljubljeno drevesce opomore in da si ohrani mesto na božjem solncu, treba mu otrebiti korenine vse gnobe, treba mu obnoviti družine. Najbolj nujno narodno delo je obnova vsega našega, zlasti še družinskega življenja v duhu životvornih sil krščanstva.

Kaj se godi po svetu?

Na belo nedeljo so bili avstrijski volivci in volivke poklicani k volivnim žaram. V besni volivni borbi med obema najmočnejšima strankama med krščansko-socialno in med socialno demokratsko se je odločilo, kdo bo vodil za nadaljnih par let usodo avstrijske republike.

Med dvema strankama.

Volivci so se morali v nedeljo odločiti za eno izmed obeh velikih strank. Majhne stranke so kar skopnele. Krščanski socialci in socialni demokratje so si po moči skoraj enaki. Že izza l. 1918. se bije med obema vroč političen boj za premoč. Avstrija je razpeta med ti dve stranki.

Po prevratu so imeli vodilno vlogo socialisti pod Viktorjem Adlerjem. Krščanski socialci so bili tedaj v manjšini. Bili so pa skupno s socialisti na vladi. Socialistična vlada je izdala celo vrsto prekršnih socialnih zakonov. Tega jim ni moglo oporekati. Zato so si pa tudi pridobili opore v delavskih množicah.

Toda prišla so huda leta. Avstriji je grozil polom na vseh koncih. Tedaj so zgrabili za oje krščanski socialci pod modrim vodstvom prelata Seipla.

Od l. 1920. so začeli vleči avstrijski voz iz blata. Seipel je Ženevi dosegel take uspehe, kakršnih malokdaj kateri državnik. V zunanji politiki je majhna avstrijska republika zadobila ugled, odkar je bil za kanclerja prelat Seipel. Rešil je pa domovino tudi pred gospodarsko smrtjo. Avstrijski denar iz katerega so sosedje norce brili, je dobil spet veljavo. Ti uspehi so Seiplovo stranko globoko ukoreninili posebno na deželi. Socialisti so jo z zavistjo gledali. Vendar so tudi oni ohranili svoje postojanke med delavstvom zlasti po mestih z Dunajem vred.

Strasten političen boj je završal med obemu, od kar so morali socialisti jesti grenki kruh opozicije. Na vsak korak so pazili, kje jo bodo krščanski socialci polomili. Če so kaj izsledili so brž obesili na veliki zvon. In imeli so tudi nekaj uspeha, ker so znali svoje vrste izbornu organizirati.

Cim bližje je prihajala velika noč, tem bolj napeto so vsi pričakovali volitev, čeprav se je vnaprej vedelo, da bogznaj kakih sprememb ne bo.

Volilni boj.

Socialisti so zadnje tedne pred volitvami vse orožje, pošteno in nepošteno, nabrusili. Komaj se je še strankam posrečilo, da so se domenele, da si shodov ne bodo razbijale. Vlada je pa prepovedala agitacijo z aeroplani. Ves ostali agitacijski aparat je pa delal ko lokomotiva. Na predvečer si imel po dunajskih križiščih brezplačen kinematograf. Stranke so v napisih in slikah kazale sebe in sramotile nasprotnika. Socialisti so toliko volivnih lističev natiskali, da je bilo z njimi vse poslano. Govorniki so se nakričali do mile volje. Najbolj neutrudljiv je bil Seipel. V dvajsetih dneh pred volitvami je imel okoli pet in šestdeset govorov; kar po tri na dan.

Še vse hujše orožje je pa bilo iz-

rabljanje nasprotnikovih pogrškov. Spretno so socialisti pograbili za afero bivšega finanč. ministra drja, Ahrerja, krščanskega socialca, ki ima na vesti neke umazane kupčije. Ta mož, ki se je skrtil pred sramoto v Ameriko, je svoji stranki mnogo škodil. Krščansko-socialni tisk je imel pa po cele kolone pisane, kako zbirajo socialisti orožje in pripravljajo krvave dneve. V resnici so tudi našli neko zalogo orožja.

Socialisti so precej napredovali na Dunaju. K temu uspehu je dosti pripomogel dunajski mestni svet, ki je v socialističnih rokah. Ne da se utajiti, da je finančni referent socialist Breitner dosegel s svojo finančno politiko ogromne uspehe. Malo katero veliko mesto v Evropi ima tako poceni plin in elektriko. To je pri dunajskih meščanih več zalego kot vsi shodi. Za krščanske socialce je pa govorila njih modra zunanja politika in pa velika priljubljenost kanclerja Seipla, ki mu tudi najhujši nasprotnik ne more ničesar očitati.

Dosti glasov so dobili socialisti pri mladini. Njih lepa gesla so 21-letne volivce in 21-letne volivke z »bubikopfi« boljši mamila, kot resni shodi Seipla. Na ta račun je neki angleški dopisnik tudi napisal šalo, češ da so 21-letna dekleta (od te dobe naprej imajo ženske v Avstriji volivno pravico) raje volile za socialiste, ker so se bale preveč moralnih krščanskih socialcev; ti da bi jim, če bi močno zmagali, prepovedali kratke lase in kratka krilca.

Močno ofenzivo od leve je skušal računajoči Seipel odbiti z »enotno listo«. Na to meščansko listo, naperjeno proti socialistom, so se združili krščanski socialci, velenemci in še neke manjše skupine. V borbo so šle torej te-le stranke: združene stranke na »enotni listi«, socialni demokratje, kmečka Zveza (Landbund), stranka drja Udeja in narodni socialisti.

Volivne številke.

Dosti se niso spremenile od zadnjih volitev. Volitev se je vdeležilo skoraj devetdeset od sto volivcev. Oddanih glasov je bilo preko 3 milijone in pol. Enotna lista je dobila 1.700.000, socialisti 1.500.000, kmečka zveza 222.000. Ostale stranke niso dosegle potrebnega števila. Od 165 poslanskih sedežev dobi enotna lista 85; in sicer jih odpade na krščanske socialce 74, prej so jih imeli 82, na velenemce 11, dočim so jih prej imeli 10. Kmečka zveza ima 9 poslancev; je enega pridobila. Socialisti so dobili 71 mandatov. Najbolj znatno so napredovali socialisti. Pridobili so si 118.000 novih volivcev. Vendar bo v parlamentu 94 meščanskih poslancev proti 71 socialističnim. V dunajski mestni hiši imajo pa še zmeraj neomejeno moč. Majhne stranke niso dobile nobenega mandata.

Istočasno z volitvami v parlament so volili deželne poslance na Nižje Avstrijskem, Štajerskem, Koroškem, Gradiščanskem in na Dunaju. V koroški deželni zbor so naši bratje na Koroškem poslali dva poslanca. S tem so dokazali, da je njihova moč nezlomljiva. Kar je bilo suhih vej, so že odpadle od ži-

vega debla. Dobro je ostalo! Bog daj, da bi koroška slovenska poslanka zmagovito zastopala pravdo Slovencev ob gosposvetskem polju.

Nova vlada?

Razumljivo je, da po volitvah vse stranke prekipevajo samega veselja nad — zmago. Vse so zmagale. To je pa tudi res. Socialisti so hoteli zadati močan sunek nasprotnikom, a so le nekaj pridobili. Meščanske stranke imajo pa še zmeraj večino. Vendar je pa socialistična opozicija tako močna, da se bo vlada morala z njo spuščati v pogajanja. Socialistični listi pravijo, da bo dosedanji kancler Seipel šel. Vedo že, da bo postal nekje škof. Bržkone pa ne bo tako, če se izkušeni kancler ne bo sam želel umakniti.

Težave pa dela kmečka zveza, ki hoče dobiti za svojo pomoč vladi kakega ministra in še par važnejših mest. Kako se bodo domenili, se bo videlo brž po otvoritvi nove zbornice 17. maja.

Socialisti bodo zdaj gotovo vse sile napeli, da bi dobili še par stotisoč volivcev na svojo stran. Potem bi pri prihodnjih volitvah postolki krščanske socialce, če si ti ne bodo znali privezati ljudskih množic s pametno politiko. Morda pa ne bodo stranke niti več imele prilike, da bi se merile. Značilno v tem volivnem boju je bilo namreč to, da so vse stranke agitirale z geslom »Anschluss«, priklopitev k Nemčiji. Potemtakem bodo lahko Avstriji že pri prihodnjih volitvah volili — v nemški republiki.

Okno v svet.

Hindenburg bo odstopil?

Nemški državni predsednik Hindenburg bo najbrže še tekom tega leta odstopil. V začetku oktobra bo še praznoval svojo osemdesetletnico kot državni glavar, potem se umakne.

Mala antenta.

Letos bo mala antanta imela 15. maja v Pragi svoje zborovanje. S tem je konec vseh vesti, da te politične zveze ni več med živimi.

Masaryk bo izvoljen.

Čez en mesec bodo Čehi volili novega predsednika republike. Dostojni ni proti Masaryku nobenega kandidata. Stari, priljubljeni predsednik bo bržkone zopet izvoljen za državnega poglavarja. V ta namen so se vladne stranke ter del opozicije tudi že domenili.

Ujetnik na Kreti.

Grčija se spet vije v političnih bolečinah. Boje se nove revolucije, ki jo bo povzročil — zaprti diktator Pangalos. Prestregli so pisma, ki jih je pisal svojim zvestim generalom. Poziva jih, naj se pripravljajo, ker upa, da bo mogel kmalu pričeti svojo deveto revolucijo. Tudi dosti nižjih oficirjev drži z njim. Republikansko časopisje napada vlado, ker gleda Pangalosu skozi prste. Da bo zmeda še večja, pišejo, da se pripravlja tudi general Kondylos na državni vdor.

Calles je doigral.

Mehiški predsednik je obdolžil, kot smo zadnjič brali, katoličane, da so oni izvršili znani grozni napad na vlak. To vest je moral vreči v svet, da opraviči svoje divjanje proti katoličanom. Zdaj pa pišejo

celo prej Callesu naklonjeni listi, da so vsa uradna poročila o napadu pretirana. V deželi je vstal odpor proti trinogu in celo njegov zvesti pomočnik zunanji minister general Saenz ga je zapustil in je odstopil.

»Pomlad na Balkanu«.

Takle naslov so dali veliki inozemski listi težavam, ki so se porodile v začetku pomladi na Balkanu. Kot se taja spomladanski sneg, tako izginjajo tudi največje težave.

DNEVNE VESTI.

Osebnostna vest.

Sedemdesetletnico je obhajal — v svoji skromnosti seveda čisto na tihem — na belo soboto vikar v Vipolzah č. g. Jakob Pirih. Koliko zdravih in krepkih je odšlo pred njim, on pa, od nekdanjega rahlega zdravja, še vedno čvrsto dela. Bog ga živi!

Tretji manjšinski kongres.

Tretje zborovanje narodnih manjšin se bo sestalo koncem tega poletja v Ženevi. Priprave vodi poseben odbor. Tajništvo tega odbora je na Dunaju v rokah tihega in neumornega delavca za manjšine dr. Ammendeja.

Pirhi.

Z veseljem smo doznali, da so nekatere vasi upoštevale našo prošnjo in poklonile »Čolničju« za veliko noč pirhov. Od nekod pa ni nobenega glasu, zlasti ne iz onih vasi, kjer so fantje in dekleta noreli po plesiščih. Se pač pozna, kje je doma zavednost in kje norost! Vrlim nabiravcem in nabiravkam se najiskrenejše zahvaljujemo in jih prosimo, naj nabirke pošljejo upravi »Čolničja«, Via Mameli 5.

Kralj obišče Trst.

Listi poročajo, da je skoro gotovo, da bo prispel 24. maja kralj v Trst. Prisostvoval bo odkritju novega svetilnika.

Spomenik junakom.

Na sloviti gori Grappa, kjer so se bili najbolj krvavi boji na italijansko-avstrijski fronti, bodo zgradili veličastno pokopališče. V ta namen bodo pobirali prispevke po celi državi.

O kulturni avtonomiji.

Ze parkrat smo popisali, kako bi se zahteve marsikake narodne manjšine dale izpolniti s kulturno avtonomijo. To se pravi, da bi večinski narodi morali manjšinam dovoliti prost kulturni razvoj s šolstvom vred. Seveda se pa pokažejo tudi pri zahtevku po kulturni

Te dni sta se še Francoz in Anglež domenila, da bosta dala Balkanu kakih pomirjevalnih kapljic.

Briandov jubilej.

Dne 27. t. m. je praznoval francoski min. predsednik Briand 25. letnico svojega vstopa v francoski državni zbor. V dobi teh 25 let je ustvaril Briand dva politična rekorda: bil je devetkrat min. predsednik in 12½ let minister. Svoje politično delovanje je začel s 40 letom, tedaj precej pozno.

avtonomiji težkoče. Koroški Slovenci n. pr. niso navdušeni za kulturno avtonomijo, ker bi jo ne mogli izvesti. Kako naj se naenkrat odpro slovenske šole, če pa so Nemci vse slovenske učitelje spodili čez mejo? Vlada bi v tem slučaju na vse pritožbe odgovorila, češ, saj smo vam dali kar ste hoteli.

S tem vprašanjem so se bavili, kot piše nemška manjšinska revija »Kulturwehr«, že razni kongresi. Pred nedavnim je sprejela mednarodna ženska liga za mir in svobodo posebno resolucijo, v kateri je rečeno, da naj se sprejme kulturna avtonomija le v tem slučaju v zakonodajo, če jo bo mogla manjšina, katere se tiče, tudi dejansko izvesti. Primorski Slovenci in Hrvatje bi se gotovo kulturne avtonomije ne branili.

Mussolinijeva sodba o framasonstvu.

Časopisi objavljajo neko Mussolinijevo pismo, v katerem sedanji prvi minister izraža svoje mnenje o framasonstvu. Pismo je pisal v l. 1922, nekemu Paladinu. V pismu pravi:

»Predragi, ni mi neznan umazano delo framasonov. Če ne bodo nehali, bom drugič ponovil kar v Anconi. Ta framasonerija je prav res ena svinjska družba. Pristrčen pozdrav, Mussolini.«

Mussolini seveda ni spremenil svoje sodbe in hoče očistiti državo od teh tajnih družb. Listi napovedujejo, da bo za velikim mojstrom Torrigianijem romalo še več uglednih framasonov v konfinacijo.

Neprodiren zid.

V nedeljskih volitvah so naši bratje koroški Slovenci ohranili svoje postojanke. Izvoljena sta spet oba poslanca zdravnik Petek in župnik Poljanec. Koroški Slovenci se čim dalje bolj zavedajo svojega pokolenja in ne puste, da bi jih

nemški val zagrnili. Naj jim gredo pozdravi primorskega ljublja!

Čudna govornica.

Po mestu in tudi po deželi so krožile govornice, da bo v nedeljo delavni dan, da bodo morale vse trgovine biti odprte in celo da bo pouk po šolah. Se razume, da so vse te govornice brez podlage. April!

Aprilska šala.

Za veliko noč so nekateri listi v Sloveniji objavili senzacionalno novico, da je slovenski poslanec dr. Wilfan nenadoma izginil. Tri tedne da če ni dal glasu od sebe. Končno se je stvarpojasnila, ko se je zvedelo, da je bil poslanec ta čas v Zagrebu pri nekem zdravniku.

Razpust.

»Zveza katoliških sportnih društev« v Rimu se je razpustila. V poročilu javlja, da se lahko njeni člani vpišejo v fašistovske sportne organizacije.

Nova stranka.

V Jugoslaviji sta danes na krmi lu dva moža: predsednik Velja Vučkovič in zunanji min. Marinkovič. Oba delata na to, da bi obudila k življenju novo stranko, ker prvi nima za sabo vseh radikalov, drugi pa ne vseh demokratov. Nova konservativna stranka bi obstojala iz dela radikalov in iz demokratov. Nova stranka bi bila ena najmočnejših in bi brez nje ne bila nobena vlada možna.

Prekinjeni polet.

Italijanski letalec De Pinedo se mudi v New Jorku. Čaka, da mu pošljejo drugo letalo. V zrak se bo spet dvignil tretjega maja.

Časopisna bitka.

Dva vodilna rimska lista »Tevere« in »Impero« sta si hudo v laseh. Ravnatelj slednjega Settimelli se ni namreč vdeležil sprevoda ob obletnici Rima. Zato je »Tevere« napisal hud članek. »Impero« je še bolj ostro odgovoril. V spor je moral poseči sam glavni tajnik Turati.

Vode se višajo.

Velikanska severnoameriška reka Mississippi je tako narasla, da je preplavila razsežne pokrajine. 250 tisoč ljudem je vzela streho. 350 ljudi je našlo smrt v valovih.

Pozor trgovci — invalidi.

Vsi trgovci — vojni invalidi, ki so vpisani v goriški oddelek združenja vojnih pohabljenecov so vabljeni, da se zglasijo do 30. t. m. v društveni pisarni v ulici Dante 12. Uradne ure so od 11—12 ure.

Posebno sodišče.

Prihodnji teden bo posebni tribunal v Rimu znova pričel svoje delo. Na vrsto bo prišla tudi obravnava proti Lucettiju, ki je vrigel bombo proti Mussoliniju.

Nov svetnik.

Češki katoličani so začeli delati na to, da bi bil bivši nadškof v Brnu dr. Stojan proglašen za svetnika. Za katoliški prepoved na Češkem si je rajni nadškof, ki je umrl pred par leti, nabral nevenljivih zaslug.

Skrb za zdravstvo.

Tržaški mestni urad za zdravstvo je določil, da morajo biti vse po tovarnah in drugih podjetjih zaposlene ženske brez ozira na starost priglašene pri prefekturi. Ravno tako tudi vsi mladoletni nastavljeni do 15. leta. Prijave morajo napraviti delodajalci.

Javni obhodi na dan 1. maja prepovedani.

Jugoslovanski notranji minister je izdal na pokrajinska oblastva odredbo, s katero so dne 1. maja vsi javni obhodi v Jugoslaviji prepovedani.

Šola je šola!

Na Češkem — no, pa saj pri nas je isto — se je strašno razpasla navada, da so mlade frklje nosile s seboj v šolo puder in rdečilo za ustnice. To lepotičenje po šolah se je tako razpaslo, da je moral svetni minister predložiti zbornici zakon, ki določa prav ostre kazni za tiste študentke, ki bi zamenjavale šolsko sobo z budoarjem.

Velika poneverba.

Pri tržaški delniški družbi »Petrolej« so pri pregledovanju poslovnih knjig ugotovili primanjkljaj v znesku 210 tisoč lir. Družbini uradnik E. Scironi je pobegnil, njegovega brata so radi sokrivde zaprli.

Nova kardinala.

V prvi polovici junija bo sv. oče sklical tajni konzistorij. Ob tej priliki bosta povišana za kardinala nadškof Hlond v Gnezdnu na Poljskem in papeški nuncij na Portugalskem Nicotra.

Brezposelnost v Nemčiji.

Po uradnih podatkih je bilo 15. aprila v Nemčiji 1.221.000 brezposelnih. Dne 15. marca t. l. je znašalo število brezposelnih še 1.659.000. V enem mesecu se je tedaj skrčilo za 438.000. Pač lep gospodarski napredek.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

Dvoje vprašanj, na katera si je moral odgovoriti, se mu je vsiljevalo. Kdo je bil ponočni gost? Edini Gilbert, ki je vžival njegovo polno zaupanje in je bil obenem tudi njegov osebni tajnik, je vedel za skrivališče v ulici Matignon. Zdaj je pa Gilbert v ječi. Je mogoče, da bi ga izdal in pokazal policiji sled? Toda čemu bi se v tem slučaju zadovoljili s steklenim zamaškom in ne bi tudi njega zgrabili?

Bila je pa še prav posebna okoliščina. Hote ali nehoti je moral predpostavljati, da je nekdo skušal odpreti vrata v stanovanje, toda kako je prišel v spalnico? Kot vsak večer je zaprl vrata in jih zapahnil. In vendar je zamašek izginil, ne da bi bilo na ključavnicah ali na zapahu kakih znamenj. Lupin je pa tudi v spanju imel tako oster posluš, da ga je že najmanjši šum vzdignil in vendar ni ničesar slišal. Vendar ni dolgo ugibal. Te vrste ugank je pač predobro poznal, da bi vedel drugo rešitev kot, če pusti, naj se stvar

razvije. Vendar je bil trenutno tako presenečen, da je stanovanje v ulici Matignon brž zaprl in se zaklel, da za par dni ne prestopi praga.

Takoj je sklenil, da bo dobil stike z Gilbertom ali Vaucherayem. Toda tudi tukaj so mu potegnili črto preko računa. Sodišče je odločilo kljub temu, da ni imel sum napram Lupinu močne podlage, naj se vrši obravnava v Parizu in ne v okraju Seine-et-Oise. Razen tega sta tudi Gilbert in Vaucheray bila v preiskovalnem zaporu. V ječi so vedeli prav tako kot pri sodišču, da je treba zabraniti sleherno zvezo med zaprtimi in med Lupinom. Policijski predsednik je zavoljo tega predpisal potrebne ukrepe, ki so jih podrejani uradniki prav vestno izpolnjevali. Lupin se tedaj še ni povzpelo do stopnje šefa kriminalne policije in ni vsled tega mogel ukreniti vseh korakov, ki bi ga privedli do cilja. Zato je čez štirinajst dni opustil vse poskuse, da bi prišel v stik s svojimi tovariši.

Storil je to ves besen in z vedno večjim nemirom.

»Najtežje pri slehernem podjetju,« je imel navado reči, »ni konec, marveč začetek.«

Sklenil je, da se bo najprej pobavil s poslancem Daubrecquom, ki bi moral kot prvi posestnik kristalnega zamaška vedeti za njegovo skrivnost. V drugi vrsti se bo pa moral zanimati, kako se je Gilbert poučil o Daubrecquovem delovanju in nehanju. Kako ga je nadzoroval? Kdo ga je poučil, kje bo Daubrecq tisti večer prebil? Cela vrsta zanimivih vprašanj. Brž po vlovu v vilo »Marija Terezija« se je Daubrecq preselil v svoje stanovanje v Parizu. Stanoval je tu v svoji lastni hiši na Mamertinovem trgu, kamor je končavala avenija Viktorja Hugoja.

Odslej je Lupin hodil stalno tod okrog preoblečen kot star vpokojenec. Brž prvi dan je nekaj odkril. Dva moža preoblečena kot delavca sta stražila poslančevu stanovanje. Čim je Daubrecq zapustil svoje stanovanje, sta mu sledila za petami in čim se je vrnil, sta bila za njim. Zvečer pa, brž ko so se luči ugasnile, sta se odstranila.

Lupin ju je zasledoval. Bila sta uradnika od policije.

»Glej, glej,« je dejal sam pri sebi, »ali je prijatelj Daubrecq pod policijskim nadzorom?«

Četrty dan zvečer sta se pa oba moža nahajala v družbi šesterih drugih, ki so se z njim vred skrivali v najtemnejšem kotu Lamertinovega nasipa. In Lupin je spoznal med novimi prišleci v nemajhno svoje začudenje slovitega Prasvilla, bivšega odvetnika, športnika in raziskovalca, ki je bil trenutno v Eлизizeju zelo priljubljen in je na neki skrivnosten način postal glavni tajnik na prefekturi. Tedaj so se porajali v Lupinu stari spomini: Pred dvema letoma se je bil na trgu Palais-Bourbon senzacionalen bokarski dvoboj med Prasvillom in Daubrecquom. Vzrok ni bil znan. Še isti dan je poslal Prasvill svoja sekretanta, a Daubrecq je odklonil. Nekaj časa za tem je bil Prasvill imenovan za glavnega tajnika.

»Čudovito... čudovito,« je mrmral Lupin sam s seboj med tem ko je Prasvilla opazoval.

Okoli sedme ure se je Prasvillovo moštvo umaknilo proti nasipu. Zdajci pride skozi mala vrtna vrata na desni strani Daubrecq. Brž za petami sta mu bila oba policista, ki sta prav kot on vstopila v cestno železnico, ki je peljala proti ulici Tailbout. (Dalje.)

TRTNE ŠKROPILNICE,

najnovjšega sistema, nahrbtni žveplalniki, brzoparilniki, i. t. d. se dobijo pri F. Ruštu, kotlarju in kleparju v Šturjah pri Ajdovščini. — Velika izbira bakrenih kotlov, kuhinjske posode, kos znamke »Merkur« i. t. d. — Sprejma stavbna in vsa v to stroko spadajoča dela. — Cene zmerne.

Iz širokega sveta.**Dom za umetnike.**

Znana reč je, da so umetniki, igralci in pisatelji po večini najbolj revni ljudje. V mestih prebivajo v kakih podstrešnih luknjah. Njih življenje je lepo opisano v francoskem romanu »La Boheme«. Tem revežem, ki pravzaprav človeštvu največ dajo, je sklenila pomagati berlinska mestna občina. V Berlinu bodo sezidali celo skupino udobnih vil, kjer bodo imeli ti kulturni delavci vsaj človeška bivališča.

Onstran smrti.

Poljski listi pišejo, da je imel grobar v znanem romarskem kraju Čenstohovi večkrat iste sanje: Neki vojak mu je pravil, da ne sme ležati na katoliškem pokopališču, ker je žid. Grobar je šel končno na židovsko občino, kjer je povedal to zgodbo. Občina je obvestila rabinca in ta je sklenil moliti za dušo neznanega vojaka. Toda v istem času je prišla k rabinu neka priletna židinja iz Odese. Sporočila je, da išče grob svojega sina, katerega ni videla od mobilizacije l. 1914. Pred kratkim se ji je pa prikazal v sanjah in je rekel, da leži v Čenstohovi na katoliškem pokopališču. Rabinec je pričel poizvedovati in je končno dognal, da je bil resnično pokopan pred leti vojak, ki ni imel nobenih izkaznic razven prepustnice z imenom »Mauricij Kapusta«. Po imenu so ga imeli za Poljaka in so ga pokopali med katoliki. V resnici pa je bil žid in so tudi našli njegov grob. Ostanke so prenesli na židovsko pokopališče in jih pokopali z vsemi obrednostmi. Stara židinja je ostala v Čenstohovi. Od tega časa ni več imela sanj o zamenjanem grobu in tudi grobar je imel mir.

Bogata miloščina.

V katedrali Salisburij na Angleškem je nekdo vrgel v puščico bankovec za 1000 funtov, t. j. 275.000 dinarjev.

Modne muhe.

Najnovjša za ženski svet je ta: v Parizu ne nosijo več dame le usnjatih kril in bluz, marveč so si o-mislile tudi solnčnike iz prave te- lečje kože.

Pisma naših izseljencev.**Pozdrav z morja.**

»Principessa Maria«, 28. III. 27.

Iskrene pozdrave pošiljamo z atlantskega oceana podpisani fantje in možje vsem prijateljem, znan- cem, staršem, fantom, dekletom in ženam.

Berlot Rihard, Kolenc Franc, Av- če; Rebec Benedikt, Rijavec Franc, Hvala Leopold, Hvala Alojzij, Tr- novo; Strosar Edvard, Rujavec A- lojzij, Trnovo; Samoček Vincenc, Osek; Jakončič Roman, Vipolže; Sirk Jožef, Marinič Anton, Biljana; Trobec Avguštín, Teršan Karol, Klanec na Krasu.

Pozdrav s poti v tujino.

Najsrčneje pozdrave svojim sta- rišem, ženam, bratom, sestram, fan- tom in dekletom ter tudi »Goriški Straži« pošiljajo iz morja sloven- ski izseljenci na poti v Ameriko. Rutar Ludvik, Rutar Andrej, Janeš Ivan, Leban Andrej, Ivan, Anton, bratje, Kozorog Anton, Kragelj Andrej iz Poljubinja; Klinkan An- ton, Janeš Jakob, Klinkan Ivan, Ilinčič Matija, Zabče; Bajt Ivan, Bajt Anton, Melinc Anton, Dolje; Klančič Ivan, Klinkan, Tolmin; Le- ban Ivan, Čadrgu; Golja Avgust, Se-

lo; Dachskobler Alojz, Hum; Ki- kelj Franc, Stržišče; Rutar Janez, Ljubin; Križnič Mihael, Avče; Co- tič Peter, St. Peter pri Gorici; Bi- zjak Alojz, Vipava; Jan Peter, Tre- buša; Podgornik Alojz, Lokovec; Trušnovc Janez, Dol. Trebuša; Krkoč Angela, Gojače; Cigoj Iva- va, Cigoj Malka, Černič; Pavlovič Matija, Petelinje; Rebec Marija, Rebec Andrej, Korenje; Lozar Ida, Lozar Ivana, Vrtovin; Budihna Kar- la, Miren; Skok Danilo, Bodik, Zor- man Anton, Postojna; Bernetič An- drej, Bazovica; Bernetič Franc, Ro- dik; Draškič Alojz, Buzet-Sv. Mar- ko; Nežič Piro, Buzet-Sv. Marko; Benša Andrej, Bukovica.

Življenje Štefana Radiča.**Eno leto dela v Pragi in poldruho leto v Zemunu.**

V juniju l. 1899. sem odšel iz Pa- riza naravnost v Prago, ker sem računl, da me policija ne bo več vznemirjala. Stanoval sem v sosed- stvu vseučilišnega profesorja Ma- saryka, sedanjega predsednika češ- kolovške republike, s katerim sva se poprijateljila. Razumela pa se nisva v dveh vprašanjih. On se je silno zavzemal za žide, a jaz sem mu rekel, da bi se moral kot rojen Slovak s svojim svetovnim slove- som zavzeti najpreje za Slovake. Tudi je zastopal ob bolj nemški, a jaz ruski pravec v češki politiki.

Pisal sem v vse češke književne in narodno gospodarske liste ter sem bil tudi član uredništva držav- nopravnega tednika »Samostatnost«, v katerem sem obravnaval zunanjo politiko. Ko sem pričel pisati tudi v dnevno časopisje, v prvi vrsti v dnevnik »Radikalni Listy«, katerega je izdal pokojni dr. Rašin, sem dobil nekega lepega dne od policije

poziv, da naj takoj zapustim Prago in celokupno avstrijsko državno po- lovico. Odločil sem se, da odidem v Zemun in ostanem tako na hrvat- skem ozemlju in obenem na Bal- kanu. Takrat so se pripravljali v Belgradu zgodovinski dogodki in dosegel sem, da sem postal balkan- ski dopisnik nekaterih čeških, fran- coskih in ruskih listov.

V času svojega enoletnega biva- nja v Pragi sem napisal tudi več izvirnih čeških del, vsled česar me je najstarejše češko književno društvo »Svatobor« priznalo za češkega književnika. Napisal sem n. pr. brošuro »Svobodna šola poli- tičnih znanosti v Parizu« in večje delo »Savremena Hrvatska« (Sou- časne Chorvatsko), v katerem je o- pisan prvi del mojega političnega dela v Parizu. V Pragi sem napisal tudi knjigo »Južni Slaveni« (Južni Slovan), v kateri je drugi del mo- jega dela na francoskem. Nadalje sem napisal delo »Razmišljaji iz medjunarodne politike«, v katerem sem prevedel nekaj najvažnejših diplomatičnih razprav francoskega diplomatičnega zgodovinarja in svojega profesorja Alberta Sorela.

Moj odhod iz Prage je pospremi- lo zlasti časopisje narodnosocialne stranke, kateri načeluje tudi še da- nes Vaclav Klofač, z največjimi simpatijami ter najostrejšim pro- testom proti vladi in me je zaprosi- lo, da napišem delce »Slovanska mladež in podrobno narodno delo«. Ustregel sem želji in je imenovana knjižica bila tiskana v češkem jezi- ku v več tisoč izvodov.

Tudi v Zemunu me je hotela po- licija takoj izgnati. Preprečil je pa to namero sedanji predsednik stola sedmorice v Zagrebu dr. Aleksan- der Badaj, ki je bil takrat v Ze- munu odvetnik in najvplivnejši član mestnega sveta.

Kaj je novega na deželi?**Kal nad Kanalom.**

Dne 1. maja se ponovi »Bedak Pavlek«, Pridite!

Roče.

Ob novem letu je minulo štiri le- ta, odkar je prišel k nam za župni- ka preč .g. Karol Reja. Vedeli smo, da vedno ne ostane pri nas, vendar vse prehitro nas je zapustil. Na be- lo nedeljo se je v lepem govoru v cerkvi poslovil od nas. Kako je on vse in duhovljani njega ljubili, si lahko videl, ko so bili vsi do solz gi- njeni ob njegovem poslovnem go- voru. Res težka, nenadomestljiva izguba je za našo faro, ko on odha- ja. Bil je vsem očetovski prijatelj, ljubeznjiv in postrežljiv do vseh. Posebno se je trudil za lepoto in o- kras hiše božje, vedna skrb mu je bila, da bi bila cerkev čim lepša in popolnejša, za kar mu duhovljani dolgujejo posebno zahvalo. Njegov- va zasluga je, da imamo lepo cerk- veno petje kljub temu, da nimamo organista. Izučil je lep cerkveni zbor. Pa tudi za narodno petje se je veliko zanimal. Kdo se ne spom- ni naših društvenih prireditev, pri katerih je nastopil pevski zbor pod njegovim agilnim vodstvom. Sicer pa, kaj bomo naštevali njegove za- sluge in vrline, dovolj je, če rečemo, da nam je bil vse, in da bo po- vsod manjkal, pa naj si bo v cer- kvi, v družbi, društvu ali kjer si bodi.

V zahvalo za ves Vaš trud, za vso skrb, požrtvovalnost, toliko v dušno dobro kot za telesno dobro- no na vseh poljih, kjer ste delovali, Vam želimo, da bi na novem mestu v Ročinju — kamor ste odšli, delo- vali v zdravju, veselju in zadovolj- nosti mnogo, mnogo let! Vsemo- gočnega blagoslov naj Vas spreml- ja povsod, da bi za svoje delo žel najljepših uspehov! V slovo naj Vas spremlja zavest, da Vaš spomin o- stane pri nas trajen!

Našo župnijo bo začasno uprav- ljal čg. V. Pirec, župnik iz Idrije pri Bači. Duhovljani.

Ajdovščina-Šturje.

Tako odhajajo eden za drugim — za naše doma ni kruha. Te dni se je poslavljaj g. Kolavčič Rudolf, bivši obč. tajnik v Ajdovščini, ter je odšel na novo službeno mesto v Jugoslavijo. Bil je poštenjak in vrl narodnjak skoz in skozi. Poznal ga je vsakdo, od blizu in daleč. Rade volje in dobrohotno je šel vsake- mu na roko. Pač žalostno je, da ravno v današnjih časih, ko potre- buje naše priposto ljudstvo naših ljudi najbolj, so primorani odhajati eden za drugim. Pogrešali ga bomo tudi kot dobrega cerkvenega in na- rodnega pevca. Do zadnjega se je udeleževal: bodril in pomagal, kjer je bilo treba. Želimo mu v no- vi domovini vso srečo! Bog ga živi!

Prvačina.

Pri nas se opazuje precejšnje gi- banje. Na belo nedeljo je bil v Dornbergu velik koncert. Skoro vsa društva iz okolice so nastopila. Škoda, da nisem opazil tudi par drugih vasi n. pr. Gradišča in Prva- čine.

V Prvačini spijo kot kralj Ma- tjaž v gori. Pa imajo tudi oni pre- cej močan zbor, baje bo 40 pevcev in priznanega pevovodjo. Čas ima- jo tudi, saj se zanimajo za druge malenkosti. Razburjajo se zaradi dopisa v »Gor. Straže«, ki se nana- ša še na pustni čas. Ogorčeno dol- žijo nedolžno osebo, ker je dopis razkril par nečednih stvari s pust- nega plesa, katerega je obiskalo ne- kaj naših deklet v moških oblekah. Dopisniku je resnica dobro znana. Sicer je res umrl stari poštar s svo- jim peresom, toda ni znal on edini pisati v Prvačini in njeni okolici. Strel, ki ne zadene v živo, ne boli; kogar boli, ta se pa praska.

V zadnjem času je naše društvo pripravljajo prireditve. Toda mo- rala je odpasti radi — plesa. Kaj ne, laže je, vrteti se po muziki kot na odru samostojno nastopati. To dovolj označuje našo revščino, saj se nam smejejo že vse sosednje vasi. — č.

Velike Žablje.

(Izlet.) Na velikonočni pondeljek me je zvabil lepi dan na kratek iz- let. Ker me je že večkrat vabil pri- jatelj iz Vel. Žabelj, naj ga ob- iščem, sem se odzval vabilu. Ko sem stopal proti Žabljam, se mi je čudno zdelo, da vidim toliko mla- dine, ki vre proti vasi. Poprašam in zvem, da gredo na ples. Ko dospem v vas, tudi že slišim: trarara, bum, bum, bum. Ker prijatelja ni bilo ravno doma, grem pogledat, koliko ljudi ima še tako okroglo pamet. Ko pridem v bližino plesišča, kar ostrmim, kajti občinstva se je kar trlo. Zlasti je bilo mnogo deklet, ki so s hrepenjem čakale, da bi se jih kdo usmilil. Ob strani so sta- le pa matere, ki so se veselile in ža- lostile s hčerkami. Ko sem nekoliko časa opazoval ta nerazveseljivi pri- zor, me nekdo potrka po ramenu.

Ozrem se in vidim prijatelja, ki se je že vrnil domov in me je prišel iskat. Bil je nekam otožen in potr in je na moje tozadevno vprašanje samo zmignil z rameni ter me vpra- šal, če mi je ljubeš itti z njim na nje- gov dom ali pa na izprehod proti Vipavi. Odločil sem se za izprehod in ko sva prišla iz vasi, mi je moj drugače vedno vesel prijatelj začel tožiti, kako je žalostno, da mladi- na tako drvi na ples, ki ji je v po- gubo. Še bolj žalostno pa je, da starši, posebno matere svoje mla- doletne hčerke kar silijo na ples, češ tam se lahko pokažejo. Za kako lepo in poučno predavanje, ki ga priredi prosvetno društvo, pa ni- majo časa. Na moje vprašanje, ka- ko deluje društvo, sem zvedel, da še precej dobro. Ko sva se končno pomenila še o tem in onem, sva se z upanjem na boljše čase razšla in jaz sem krenil proti domači vasi. Obiskovalec.

Ljubinj.

Odšli so iz naše vasi v daljno Argentinijo Kavčič Ivan, po doma- če Mojščev in Rutar Janez, po do- mače Mihov. Obema želimo mnogo sreče ter jima kličemo, naj nas nik- dar ne pozabita. Zapustil nas je tu- di Gabršček Franc, po domače To- rošev, ki odhaja v holandske rudni- ke. K vjakom odhaja Kavčič Franc, po domače Mojščev. Vsi štir- je so bili zvesti člani našega dru- štva. Težko je bilo slovo, a tolaži nas upanje, da se naša pota zopet sestanejo. — V naši vasi se pri- pravljaja nov vodovod, in sicer v va- si in na Kuk = planini. Čakajo nas še različne ovire, ali upamo, da bo- mo z vztrajnostjo vse premagali. Delajno in naši potomci bodo hva- lili naše delo.

Sedlo.

Naši zavedni fantje so ob dve- stoletnici mladinskih vzornikov sv. Alojzija in sv. Stanislava Kostka podpisali življenski načrt, po kate- rem hočejo uravnati svoje življe- nje, da bodo vredni in sposobni so- delovati pri obnovi življenja in človeške družbe po krščanskih vzor- rih. Imeli so tridnevno, poslušali smernice krščanskega življenja in prave značajnosti ter prejeli kruh življenja. Bog jim daj pogum, da si bodo prizadevali, da postanejo pra- vi katoliški značajni ter ljubi Bogu in ljudem. Na velikonočni ponde- ljek je vprizorilo prosvetno društvo »Sloga« dramatično veselico, ki je po splošni kritiki dobro vspela. I- gravci in igralke so dobro nastudi- rali svoje vloge in sicer v kratkem času, čeprav so morali medtem o- pravljati svoja kmečka dela. Vde- ležba je bila obilna, zato gre hvala in zahvala domačinom in okoliča- nom.

Dolje pri Tolminu.

Zapustil nas je rojak Ivan Bajt, po domače Caharin in odšel skupno z 21 drugimi iz naše fare v Argentinijo. Pred njimi so odšli že trije na isto pot. Pred dobrim letom nam je Bajt ustanovil in vodil skoro čisto sam naše »Izobraževalno društvo«. V njegovi hiši se je društvo že lepo razvilo. Doljani nadaljujte njegovo delo!

Idrijske novice.

Velikonočna procesija.

Tudi letošnje praznike smo pri nas kot običajno jako slovesno obhajali. Procesija je bila ob krasnem večeru jako veličastna; le to moramo v žalost pripomniti, da smo pri sprevedu pogrešali našega priljubljenega g. dekana. Bolezen mu namreč še ni pustila, da bi vodil procesijo. Upamo pa, da ga v kratkem vidimo popolnoma zdravega. — Pri sprevedu je lepo sviral celokatoliška godba. Jako pametno je, da se poleg poskočnih koračnic poslužuje ta godba pri procesijah tudi cerkvenih pesmi. To je prav, ker s tem se brezdvomno bolj oživi slovesnost kot pa s koračnicami, ki smo jih pa pri nas, žal, že od nekdaj bili vajeni. Zato svetujemo godbi, da se tega kolikor mogoče drži. Omenim naj tudi, da je zadnje čase godba lepo napredovala.

Na glavni praznik ob 10. uri je bila velika slovesna sv. maša, pri kateri je sodeloval ves cerkveni zbor spremljan z orkestrom katoliške družbe. Te maše so pri meščanih že splošno priljubljene in zato je vedno več udeležbe kot navadno druge nedelje.

Smrtna kosa.

Zadnji čas ni bilo pri nas mesec dni nobenega pogreba. Ako vpoštujemo, da je ljudi okrog 6000 in da jih letno umre čez 100, je to precej izreden dogodek. Toda sedaj smo pa imeli v teku dobrega tedna pet pogrebov.

Nova vojašnica.

Tik pod novo cesto se vrše priprave za gradbo večje vojašnice. Ako se bo delo začelo, upamo, da bodo v prvi vrsti deležni zaslužka številni brezposelni, ki nimajo nikakega kruha. Prosimo vse mero-dajne faktorje, da se za to zavzamejo.

Naša »Straža«.

V 31. št. »Straže« je bil dopis iz Podrage, v katerem navaja dopisnik število vseh časopisov, ki prihajajo v vas. Res, v tem oziru bi bila lahko ona vas vzgled marsikateri. Zanimivi pa so taki dopisi in prav bi bilo, da bi v tem oziru vse vasi tekmovali. — V naš okraj prihaja menda okoli 700 izvodov »Straže«, upati pa je, da bo število še narastlo, ker se je ljudje vedno bolj oprijemljejo.

Književnost in umetnost.

„Marija v senci naših dni“.

O tej lepi knjigi smo prejeli še sledečo oceno:

Tak je naslov novim domačim »šmarnicam«, ki nam jih je vrla Katoliška knjigarna v Gorici poklonila kot lep dar za letošnji majnik. Spisal pa jih je podgorski gospod — veleč. g. Stanko Stanič.

Slovenci imamo sicer že veliko zbirko »šmarnic«, naravnost pravo šmarnično literaturo, pa vendar si želimo — vsako leto še novih. Šmarnično pobožnost, ki je med našim vernim ljudstvom globoko vkoreninjena in splošno priljubljena, poživlja vedno znova zlasti lepo šmarnično berilo. Po tem berilu ljudje naravnost hrepenijo in po njem po večini tudi presoajo lepoto in mikavnost vsakoletne šmar-

ZAHVALA.

Globoko ganjeni in iznenadeni ob izrazih tolikega sočutja povodom smrti našega predragega, nepozabnega soproga, očeta, starega očeta, brata, tasta in strica, gospoda

Antona Abrama,

veleposestnika, predsednika dolgolet. cestnega odbora, člana okraj. šolskega sveta itd.

izrekamo podpisani najsrčnejšo zahvalo domačemu preč. g. kuratu Iv. Draščeku, nadalje prečastitim gospodom župnikom Jož. Abramcu iz Sv. Lucije, Fil. Abramcu iz Pliskovice, Fr. Klopčiču iz Gabrovice, Virg. Ščeku iz Avbera in Jan. Kosu iz Štanjela za asistenco pri pogrebu.

Iskreno zahvalo dolgujemo posebno tudi obema govornikom za ginljiva nagrobna govora: preč. gosp. V. Ščeku, bivš. državnemu poslancu in veleč. gosp. drju Jos. Wilfanu, državnemu poslancu v Trstu.

Prisrčna zahvala tudi bivš. članom cestnega odbora in okrajnega šolsk. sveta, zastopnikom županstev, šolsk. voditelj. Škofu in Gerdolu ter zlasti g. Josipu Dugulinu v Pragi.

V prijetno dolžnost si štejemo tudi, da se iskreno zahvaljujemo domačemu pevskega zboru za lepe, v srce segajoče žalostinke pred hišo žalosti, v cerkvi in na pokopališču.

Z najiskrenejšo hvaležnostjo se spominjamo sploh vseh sorodnikov, prijateljev in znancev, ki so v tako ogromnem številu prihiteli ne le iz Krasa, ampak tudi iz Vipavske in še celo iz Tržaškega in Goriškega, da so spremili našega nepozabnega dragega pokojnika na njegovi zadnji poti in tako počastili njegov spomin.

Tupelče, dne 27. aprila 1927.

Jožefa roj. Kavčič, soproga — Marija, Adela por. Košuta, hčeri — dr. Anton, ing. Edvard, sinova.
Sestre in drugi sorodniki.

nične pobožnosti. Prav zato še s posebnim veseljem pozdravljamo letošnje »šmarnice«, ker smo prepričani, da jih bodo naši ljudje z veseljem in s koristjo čitali in poslušali. V šmarnični literaturi pa bodo dobile častno mesto.

Knjigo priporoča že samo ime pisateljevo, ki ga cela dežela pozna kot vnetega mladinskega organizatorja in priljubljenega govornika. Pa tudi naslov knjižice: »Marija v senci naših dni«, kaže na njeno aktualnost. Pisatelj zajema iz življenja in piše za življenje. Namen mu je okrepiti praktično krščanstvo med našim ljudstvom po Mariji.

Hvaležna, pa tudi težavna naloga. Pisatelj jo je dobro rešil. Sestavki pa so sledeči: Prvi dan nas vabi k posnemanju Marijinih čednost in nas uvede v pravega šmarničkega duha. Sledi štirinajst jedrnatih premišljevanj o poglavitnih grehih in o poglavitnih čednostih. V nadaljnjih dvanajstih sestavkih razpravlja o sv. zakramentih, sledijo govori o treh božjih čednostih in za zadnji dan še beseda in slovo in v spomin. Vsakemu sestavku je dodan primeren zgled. Reči moram, da je bil pisatelj v izbiro zgledov prav srečen. Naše ljudstvo je po skoro polstoletni navadi na šmarnične glade že tako navezano, da jih skoro noče več pogrešati pri šmarničnem berilu.

Vsi sestavki so po vsebini jedrati in polni lepih misli, po obsegu pa primerni. Kos Slomška je v njih. Slog je živahnejši nego smo ga sicer vajeni v »šmarnicah«. V tem vidim še posebno vrlino Staničevih šmarnic. — Beseda gladko teče, jezik je čist. Oblika knjižice je prav primerna, tisk razločen, vezava lična.

Knjižico priporočam ne samo kot šmarnično berilo, ampak tudi vsem voditeljem Marijinih družb in pridigarjem sploh, ker bodo našli v njej mnogo klenih zrn za svoje nagovore. Vsem pa bo knjižica dobro služila za duhovno branje. Sezite čvrsto po nji!

»Šmarnice« stanejo v platno vezane z rdečo obrezo 8 lir, v umetno usnje vezane z rdečo obrezo 9 lir, razkošna vezava z zlato obrezo 10 lir. Prodaja Katoliška knjigarna.

L. C.

»Slovanstvo ve svych zpevech«.

»Zbrani slovanski spevi« bi rekli po naše velikanski zbirki slovanskih pesmi, ki jih izdaja v Pragi »Hudebni Matic« (Glasbena matica). Ta zbirka se bo v kratkem izpopolnila, ker bo izšel debel zvezek bosansko-hercegovskih pesmi.

Valuta.

Dne 5. aprila si dobil:

za 100 franc. frankov	73 80 do	74 30 Lir
za 100 belg. frankov	259 50 do	264 50 Lir
za 100 švic. frankov	361.— do	365.— Lir
za 100 češ.-slov. kron	55 75 do	56 25 Lir
za 100 dinarjev	33.— do	33 50 Lir
za 1 šterling	91 65 do	91 95 Lir
za 1 dolar	18 82 do	18 92 Lir
Novci po 20 frankov	72.— do	75.— Lir
a 100 avst. kron	0.0262 do	0.0272 Lir

Listnica uredništva.

I. R., Idrija: Dopis smo odstopili »Našemu Colničcu«. Pozdrav.

I. K., Idrija ob Bači: Preveč osebnosti! Bi nastali samo novi spori.

Rabim 10.000 lir za vspostavitev industrijskega podjetja na deželi. Proti daljši odpovedi tudi na uknjižbo. **Dobre obresti. Vsestranska varnost.**

Ponudbe nasloviti: Upravništvo »Goriške straže«, Gorizia, Via Mameli 5.

Na Slapu ob Idriji, 4 km od žel. postaje Sv. Lucije je po ceni na prodaj hiša obstoječa iz 7 sob, kuhinje in prostornih kleti. K hiši spada zelenjadni vrt, studenčna voda in 5 ha bukovega gozda. Hiša stoji ob cesti in je pripravna za vsako obrt. — Več se izve ravnotam v hiši št. 99.

VOJNA ODŠKODNINA.

Konzulence, zastopstva, prizivi, konkordati, likvidacije, davčne zadeve, posojila vsake vrste, vštveši brezobrestna posojila na starostno obrabo. — Pisarna: A. Trampuž, sod. oficijal, Gorica, Via Garibaldi 20, I. nadstr.

Hlapec za trtorejo se sprejme. Naslov pove uprava »Gor. Straže«.

Pošteno dekle išče službe v Gorici ali okolici; razume se na vsa domača dela. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Za prašičerejce! Merjasec pozlahtnjene nemške pasme, izvrsten za plemenitev, star 9 mesecev je na razpolago za spuščanje pri Mraku v Tolminu.

V Tolminu je na prodaj hiša obstoječa iz 3 sob, kuhinje, podstrešja in nekoliko vrta pri hiši. Cena 15 tisoč lir — z vsemi občinskimi pravicami. Natančnejše podatke daje Neža Kavčič, Tolmin št. 30.

Velika izbira prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografe; fotografski aparati itd. Tvrška E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. — Tel. 3—47.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 10. 5. 1927.

»Conte Rosso« 27. 5. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 12. 5. 1927.

»Principessa Maria« 18. 5. 1927.

»Tomaso di Savoia« 10. 6. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 21. 6. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE
ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvorjen že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

ACQUA DELL' ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafigo, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carduci 9 pri Fiegel.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozičura: Rogaska Slatina.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.